

# Yirmi dört bin seneden maksat nedir?

**Hatay'dan okuyucumuz: "33. Sözün 22. Penceresinde geçen, 'Hangi tesadüf şu acaib-i masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acaib yaparak yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede sür'atle çevirip, onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?' cümlesindeki yirmi dört bin seneden maksat nedir? Bu konuyu biraz açarsanız memnun olurum."**

Otuz Üçüncü Söz'ün Yirmi İkinci Pencere'si yerküredeki tevhid âyetlerini işliyor. Bediüzzaman Hazretleri bu derse, yerkürenin yüz bin ağız bulunduğunu, her bir ağızda yüz bin dilin yer aldığını, her bir dilde Allah'ın varlığını, birliğini, kudretini, ilmini, irâdesini ve sâir sıfatlarını gösteren yüz bin zikir, tesbih ve delil bulunduğunu kaydederek başlıyor ve yerkürenin anatomisini coğrafya ölçüleriyle işliyor.

Bilindiği gibi yerküremiz, saniyede otuz kilometrelik (saatte yüz sekiz bin kilometrelik) bir hızla, yaklaşık bir milyar kilometre olan güneş etrafındaki yörüngesini üç yüz altmış beş günde, yani bir yılda alıyor. Demek oluyor ki, yerküremiz üç yüz altmış beş defa kendi eksenini etrafında dönerken, bir defa güneş etrafında dönüyor.

Dünya gezegeninin dört ayrı hareket sergilediği gözleniyor. 1-Kendi eksenini etrafında dönüyor. 2-Diğer gezegenlerin etkisiyle güneşle birlikte yörünge içi dengesiz hareketlerde bulunuyor. 3-Güneş etrafında dönüyor. 4-Güneşle ve sâir gezegenlerle birlikte saniyede yirmi kilometrelik (saatte yetmiş iki bin kilometrelik) bir hızla Herkül takımyıldızının sınırında bulunan bir noktaya doğru ilerliyor.<sup>1</sup>

Yerküre baş döndürücü hızıyla bir Mevlevî gibi raks ede ede dönerken, üzerinde dizilmiş eşyaları dağıtmıyor, sırtında yaşayan canlılara zarar vermiyor, insanları korkutmuyor, hayvanları ürkütmüyor; tam aksine çok rahat bir beşik gibi, müşfik bir ana kucağı gibi hiçbir sarsıntı hissettirmeksizin dönüyor, dönüyor, dönüyor.

Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, yerkürenin güneş etrafında aldığı bu uzun yörüngeyi ölçüsünü verirken bir fıkıh terimi kullanarak, yaklaşık bir milyar kilometreyi, yirmi dört bin senelik bir mesafe olarak nazarlara sunuyor.

Bu, şu demektir: Normal bir hızla yaya yürüyen bir insan altı saatte yaklaşık otuz kilometre yol alır, on sekiz saatte (yani dinlenme süreleri ile birlikte üç günde) ise doksan kilometrelik yol alır. Doksan kilometrelik yola çıkan bir insan, bu mesâfe ile seferîlik haklarından yararlanır.

Gelelim hesaplamaya: Bir yılda üç yüz altmış beş gün vardır. Bir gün yirmi dört saat hesabıyla, üç yüz altmış beş gün, sekiz bin yedi yüz altmış saat ediyor. Bu hesabı yürüttüğümüzde, normal bir hızla yaya yürüyen bir insan yerkürenin yaklaşık yörünge uzunluğu olan bir milyar kilometreyi yirmi dört bin senede alıyor.

Demek yerküremiz insan yürüyüşü hızıyla yol alsaydı, güneşin etrafındaki bir turunu yirmi dört bin senede tamamlayacaktı. Ya da, yirmi dört bin seneye bir sene diyecektik.

Oysa yerküre saatte yüz sekiz bin kilometre hız yaparak, güneş etrafındaki uzun mesâfeyi bir senede alıp geçiyor. Böylece insanın yaya yürüyüşüne göre yirmi dört bin sene tutacak olan bir mesafeyi, yerküre bir senede gezmiş ve üzerinde yaşayan emânet-i kübrâ sahibi halifeleri gezdirmiş oluyor. Üstad Hazretlerinin ifâdesiyle, bir “sefine-i Rabbâniye” olduğunu eksiksiz göstermiş oluyor.

Bu eşsiz uzay gemisinde, bize eşsiz bir uzay seyahati ikrâm eden Allah’a sonsuz hamd olsun. Âmîn.

### **Dipnot:**

1- Hachette, 12/4711.